

Република Србија
Привредни апелациони суд
7 Пж 3997/15
16.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Татјане Ђурице, председника већа, судије Јасминке Обућине и судије Душке Илић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., ул. ..., кога заступа пуномоћник Бранко Кладарин, адвокат из Лознице, ул. Јована Цвијића бб, против туженог Друштво са ограниченом одговорношћу за производњу и дистрибуцију енергетских флуида, електричне и топлотне енергије „ЕНЕРГЕТИКА“ ДОО Београд, ул. Макензијева бр. 53/1, кога заступа пуномоћник Слободан Миловановић, адвокат из Лознице, ул. Јована Цвијића бр. 25, ради дуга, вредност предмета спора 97.007,07 динара, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Привредног суда у Ваљеву П 662/14 од 08.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 16.12.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Привредног суда у Ваљеву П 662/14 од 08.04.2015. године.

Образложење

Првостепеном пресудом у ставу 1. изреке, усваја се прецизирани тужбени захтев тужиоца па се обавезује тужени да тужиоцу по основу неисплаћених зарада у периоду од 01.08.2010. године до 14.10.2010. године исплати следеће износе:

- за .... године износ од 20.703,90 динара са законском затезном каматом почев од .... године до исплате,

- за .... године износ од 20.703,90 динара са законском затезном каматом почев од .... године до исплате и

- за период од .... до ... године износ од 5.359,90 динара са законском затезном каматом почев од .... године до исплате, у року од 8 дана од пријема пресуде, у ставу 2. изреке, обавезује се тужени да по основу неуплаћених доприноса ПИО у периоду од .... до ...године уплати Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање запослених Београд-Филијала Лозница следеће износе:

на терет радника

- за ... месец .... године износ од 3.205,58 динара са каматом на јавне приходе почев од .... године до исплате,
- за ... месец ... године износ од 3.205,58 динара са каматом на јавне приходе почев од ... године па до исплате,
- за период од .... до ... године износ од 829,71 динара са каматом на јавне приходе почев од ... године до исплате и на терет послодавца
- за ... месец ... године износ од 3.205,58 динара са каматом на јавне приходе почев од .... године па до исплате.
- за ... месец ... године износ од 3.205,58 динара са каматом на јавне приходе почев од .... године па до исплате,
- за период од ... до .... године износ од 829,71 динара са каматом на јавне приходе почев од .... године па до исплате, у року од 8 дана од пријема пресуде, у ставу 3. изреке обавезује се тужени да тужиоцу по основу законске затезне камате због кашњења за период од .... до .... године у исплати дуга од 1.034.883,00 динара по Плану реорганизације исплати износ од 35.757,63 динара, у року од 8 дана од пријема пресуде и у ставу 4. изреке, обавезује се тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 43.948,00 динара, у року од 8 дана од пријема пресуде.

Благовременом жалбом, тужени побија наведену пресуду због свих законских разлога из чл. 373. ст. 1. тач. 1-3. Закона о парничном поступку, па у смислу жалбених навода предлаже да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Испитујући правилност и законитост побијане пресуде, у смислу одредбе чл. 386. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да је жалба туженог неоснована.

У доношењу побијане пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 374. ст. 2. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Насупрот жалбеним наводима туженог, побијана пресуда није захваћена битним повредама одредаба парничног поступка из чл. 374. ст. 2. тач. 12. Закона о парничном поступку, с обзиром да образложење побијане пресуде садржи довољне и јасне разлоге, а дати разлози нису међусобно противречни, нити су противречни изведеним доказима, па првостепена пресуда нема недостатака због којих се њена правилност не би могла испитати.

Према чињеничном стању утврђеном до закључења главне расправе, предмет спора је неисплаћена зарада у периоду од ..... до .... године за месец ..., ... и период од .... до ..... године, доприноси ПИО у периоду од .... до ... године и обрачуната камата за доцњу у плаћању главног дуга по Плану реорганизације за период од .... до .... године.

У току поступка је неспорно утврђено, да је тужилац био у радном односу код туженог, да је између тужиоца и туженог закључен .... године Уговор о намирењу потраживања којим су у члану 1. уговорне стране констатовале да тужилац има ненамирено потраживање према туженом по основу зарада које је остварио до .... године у износу од 2.956.810,00 динара, те да у смислу чл. 2. истог Уговора, тужилац као поверилац отписује туженом као дужнику 65% укупног дуга, тако да тужилац од туженог потражује износ од 1.034.883,00 динара, који тужени треба да исплати најкасније до 30.11.2010. године. Такође је неспорно да је над туженим решењем Привредног суда у Ваљеву Ст 791/10 од 19.11.2010. године отворен поступак стечаја, у коме је тужилац пријавио

потраживање по основу зарада у укупном износу од 2.956.810,00 динара. Решењем Привредног суда у Ваљевоу од 22.02.2011. године, потврђено је усвајање Плана реорганизације, те је решењем од 30.03.2011. године, обустављен стечајни поступак над туженим. Даље је неспорно утврђено, да тужилац као поверилац није пријавио потраживање у стечајном поступку над туженим по основу зарада за ..., ... и за период .... до .... године, с обзиром да је основ за сачињавање пријаве потраживања чинио Уговор о намирењу потраживања, а који садржи стање на дан .... године. Неспорно је и да је решење о усвајању Плана реорганизације Ст 791/10 од 22.02.2011. године постало правноснажно дана 28.03.2011. године од када је почео да тече рок од 30 дана за измирење обавеза из Плана реорганизације. Неспорно је да је дана 05.10.2011. године тужиоцу као и другим повериоцима исплаћен износ од 1.034.883,00 динара, а није исплаћена зарада за ..., ... и прву половину ... месеца ... године, која није ни исказана у Плану реорганизације.

Из налаза и мишљења вештака економско финансијске струке од 24.02.2015. године утврђено, је да је вештак извршио обрачун неисплаћених зарада и доприноса за пензијско-инвалидско осигурање тужиоца за период од 01.08.2010. до 14.10.2010. године у висини од 35% према усвојеном Плану реорганизације, те да према извршеном обрачуну за период од .... до .... године тужиоцу није исплаћена нето зарада у висини од 46.767,70 динара, од чега зарада за ... месец ... године износи 20.703,90 динара, за ... месец ... године износи 20.703,90 динара и за период од ... до .... године износи 5.359,90 динара, да му за исти период нису уплаћени доприноси за пензијско и инвалидско осигурање и то на терет радника у висини од 7.204,87 динара и на терет послодавца у висини од 7.204,87 динара од чега за ... месец ... године доприноси износе 3.205,58 динара, за ... месец ... године износе 3.205,58 динара и за период од .... до ... године износе 829,71 динара, те да доспелост предметних потраживања наступа закључно са ... године. Такође је обрачуната законска затезна камата на износ од 1.034.883,00 динара по простој-пропорционалној методи за период од ... до .... године у износу од 35.757,63 динара.

Насупрот жалбеним наводима туженог, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјалноправне одредбе Закона о стечају, када је усвојио тужбени захтев.

Одредбом чл. 167. ст. 1. Закона о стечају предвиђено је, да по доношењу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације, сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене планом реорганизације уређују се искључиво према условима из плана реорганизације. Усвојени план реорганизације је извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена. Према ставу 2. истог члана закона, послови и радње које предузима стечајни дужник морају бити у складу са усвојеним планом реорганизације.

Из наведених законских одредби произлази да усвојени план реорганизације не обавезује само лица која су за исти план гласала, већ и лица која нису учествовала у поступку гласања о плану реорганизације или су гласала против плана реорганизације, односно која до момента усвајања плана реорганизације у стечајном поступку над дужником нису поднели своје пријаве потраживања. Стога, поверилац који није пријавио своје потраживање према стечајном дужнику пре обуставе стечајног поступка услед усвајања плана реорганизације, може у парничном поступку да захтева исплату тог потраживања

које ће се реализовати на начин и под условима предвиђеним планом реорганизације.

У конкретном случају, тужилац је у стечајном поступку над туженим пријавио потраживање које се односи на зараде у последњих годину дана пре отварања стечаја али закључно са .... године, док није пријавио потраживање за период ....., ... и део .... године, имајући у виду да је поступак стечаја над туженим отворен решењем Привредног суда у Ваљеву Ст 791/10 од 19.11.2010. године. Неспорно је да је одредбама Плана реорганизације предвиђено да ће потраживање повериоца које није обухваћено одредбама плана о намирењу поверилаца бити намирено на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца његове класе под условом да исто потраживање буде основано.

Код таквог стања ствари, правилан је закључак првостепеног суда да тужиоцу без обзира што није у поднетој пријави потраживања обухватио потраживања за наведени период, у складу са одредбама плана реорганизације, а на основу одредби чл. 167. Закона о стечају, припада право на зараду за месец ..., ... и период ... до .... године и припадајуће доприносе за социјално осигурање, у висини од 35%, према условима из Плана реорганизације са каматом која је опредељена након доспелости.

Неосновани су жалбени наводи туженог да су тужиоцу побијаном пресудом за период ..., ... и део .... године досуђене зараде у пуном износу, с обзиром да тужени у току поступка није имао примедбе на налаз и мишљење вештака економско финансијске струке, а који је обрачун зарада управо извршио у износу од 35% у односу на пуну зараду, а што је у складу са условима из Плана реорганизације.

Правилно је првостепени суд применио материјално право и када је одлучио о захтеву тужиоца за исплату законске затезне камате због доцње у исплати дуга по усвојеном Плану реорганизације. Према утврђеним чињеницама, тужиоцу је у доцњи уплаћен новчани износ утврђен планом реорганизације у висини од 35% потраживања које је тужилац имао према туженом, с обзиром да је неспорно да су све обавезе по плану реорганизације доспеле за плаћање 30 дана од дана правноснажности плана реорганизације и то дана 29.04.2011. године. Према налазу вештака економско финансијске струке, обрачуната затезна камата за доцњу у плаћању дуга у износу од 1.034.883,00 динара за период од ... до .... године када је тужиоцу исплаћен наведени износ, износи 35.757,63 динара. На основу овако неспорно утврђених чињеница, првостепени суд је правилно примењујући одредбе чл. 167. Закона о стечају и чл. 277. ст. 1. Закона о облигационим односима у том делу усвојио тужбени захтев.

Неосновани су жалбени наводи туженог да је у овом делу тужба тужиоца недозвољена и да је првостепени суд био дужан да исту одбаци, зато што је на основу усвојеног Плана реорганизације као извршне исправе тужилац био овлашћен да покрене искључиво извршни поступак, а не парнични. Како тужбеним захтевом у овом делу, тужилац тражи исплату затезне камате за доцњу у плаћању дуга из усвојеног Плана реорганизације, а која није обухваћена одредбама плана о намирењу поверилаца, то је тужилац као и у преосталом делу потраживања које је захтевано тужбом, био овлашћен да у парничном поступку поднесе тужбу са обавезујући тужбеним захтевом.

Побијана пресуда садржи правилну одлуку о трошковима парничног поступка, која је донета применом одредби чл. 153. и 154. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, а применом одредби чл. 390. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

ЈО/ТМ/СС

Председник већа – судија
Татјана Ђурица,с.р.

За тачност отправка